

ศิลปกรรมศาสตร์ในกระแสโลกาภิวัตน์

วิรุณ ตั้งเจริญ

อำนาจ เย็นสบาย

เมื่อกล่าวถึงศิลปกรรม โดยภาพรวมแล้วย่อมกินความกว้างพอสมควร ในที่นี้จะกินความถึงงานจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ดนตรี นาฏศิลป์งานออกแบบสื่อสาร สังคมไทยมีวิวัฒนาการทางด้านศิลปกรรมมายาวนาน อาจกล่าวได้ว่า มีวิวัฒนาการมาพร้อมกับการเป็นชาติไทย มีสายธารที่สัมพันธ์กับวัง วัด และบ้าน ศิลปกรรมสายวังได้สืบทอดพัฒนาไปสู่ความอลังการและความศรัทธา ศิลปกรรมสายวัดได้พัฒนาไปสู่ความสง่างามและจิตใจ ศิลปกรรมสายบ้านก็พัฒนาไปสู่กระแสการดำเนินชีวิตและความงามที่เรียบง่าย ตลอดเวลาของวิวัฒนาการนั้น สายธารทั้งสามสายก็สัมพันธ์สอดคล้องกันตลอดมา กระแสใดกระแสหนึ่งโดดเด่นหรืออ่อนตัวลง ก็เป็นไปตามสภาพชุมชน วัฒนธรรม และสภาพสังคมที่แปรเปลี่ยนไป

ช่วงเวลา ๗๐๐ ปีเศษที่สังคมไทยมีวิวัฒนาการเด่นชัด ศิลปกรรมได้สร้างเสริมจิตศรัทธา สร้างเสริมพลังในเอกภาพหมู่เหล่าของความเป็นไทย และสร้างเสริมความหยิ่งพระนางในเอกลักษณ์ของความเป็นไทย รวมถึง การที่ศิลปกรรมได้มีสภาพเป็นมรดกรูปธรรมที่เป็นดัชนีชี้ให้เห็นพัฒนาการของภูมิปัญญา สภาพการดำรงชีวิต และสภาพสังคมในอดีตที่ผ่านมา และศิลปกรรมก็จะทำหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญของมันเช่นนี้สืบไป

เราอาจไม่เคยใส่ใจใจอย่างแท้จริงกับศิลปกรรม ต่อเมื่อวันเวลาของการสูญเสียบางอย่างและการได้เพิ่มบางอย่างก้าวเข้ามาถึง วันเวลาเช่นนั้นจึงจะมีความหมายแก่เรา

วันนี้ กระแสธารศิลปกรรมอย่างเก่าได้แปรเปลี่ยนไปอย่างมากพร้อมกับกระแสสังคมหลากหลายวัฒนธรรม (Multi - cultural Society) และกระแสสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Society) ที่ก้าวล้ำเข้ามา ไม่ว่าเราจะต้านหรือตามอย่างไรก็ตามเราก็คงจะปฏิเสธความจริงเช่นนี้ไม่ได้..... แล้วในวันพรุ่งนี้และวัน ๆ ต่อไป ศิลปกรรมจะมี บทบาทอย่างไรในสังคมใหม่

จากภูมิปัญญาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ในอดีต วันนี้ศิลปกรรมศาสตร์ได้พัฒนาสู่องค์ความรู้และกระบวนการที่มีระบบความคิดในเชิงวิทยาศาสตร์มากขึ้น กระบวนการศึกษาค้นคว้าและวิจัยทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ ได้ก่อให้เกิดความหลากหลายทั้งด้านการคิดและการปฏิบัติมากขึ้น

วันนี้และวันหน้า ศิลปกรรมจะต้องเปิดกว้างและยอมรับบทบาทสองด้านยิ่งขึ้น ด้านหนึ่งคือการอนุรักษ์สิ่งที่ตั้งงามจากอดีต โดยที่ภาคของการอนุรักษ์นั้น จะต้องยอมรับการอนุรักษ์ที่ก้าวหน้าหรือการยอมรับแนวคิดที่ก้าวอดีต ปัจจุบัน และอนาคต คือ เส้นทางเดียวกัน และอีกด้านหนึ่งต้องยอมรับศิลปกรรมที่จะผลักดันกระแสธุรกิจอุตสาหกรรมหรือกระแสสังคมสมัยใหม่ให้จงได้ อย่าปฏิเสธด้านใดด้านหนึ่งเพราะความใจแคบหรืออย่าคลั่งไคล้ด้านใดด้านหนึ่งอย่างรุนแรงเช่นกัน แสงหาดุลยภาพให้จงได้

ดุริยางคศาสตร์ไทย

ดุริยางคศาสตร์ไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ ไม่เพียงแต่จะทำหน้าที่สะท้อนอดีต แสดงลักษณะเฉพาะสะท้อนภาพการมีพรมแดนทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ดุริยางคศาสตร์ไทยยังได้สะท้อนภาพของการดำรงอยู่ร่วมกับสังคมโลกด้วย การแลกเปลี่ยน เผยแพร่เพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน ตลอดจนแสดงภาพของวิวัฒนาการด้วยการผสมผสาน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ด้วยวิทยาการอย่างใหม่ ด้วยการจัดการแบบใหม่ การเผยแพร่สู่ผู้คนด้วยเทคโนโลยีร่วมสมัย โดยดำเนินไปพร้อมกับระบบธุรกิจทางวัฒนธรรมอย่างกลมกลืน

ดุริยางคศาสตร์สากล

ในทางกลับกัน เมื่อสังคมโลกมีการจัดระเบียบแห่งการอยู่ร่วมกันในศตวรรษใหม่ ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สภาพแห่งการไร้พรมแดนทางข้อมูลข่าวสารที่มีพัฒนาการมาโดยตลอด ทำให้สังคมไทยตอบรับวัฒนธรรมแห่งการอยู่ร่วมด้วยการศึกษา เรียนรู้ และสร้างสรรค์ ดุริยางคศาสตร์ที่เป็นสากล ตลอดจนไม่ปิดกั้นตัวเองที่จะศึกษาดุริยางคศาสตร์จากนานาประเทศ ทั้งในระดับประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคต่างๆ ของโลก

นั่นก็หมายความว่า ดุริยางคศาสตร์สากล ย่อมไม่ใช่ศาสตร์ของชนชาติใดที่จะมีเจ้าของหรือผูกขาดการศึกษา เรียนรู้ และสร้างสรรค์อีกต่อไป

ทัศนศิลป์

กระแสของโลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลทำให้ศาสตร์ของทัศนศิลป์เกิดการเปลี่ยนแปลงองคาพยพเปลี่ยนแปลงจากทัศนศิลป์ในกรอบของเอกลักษณ์ขยายไปสู่เอกลักษณ์ เปลี่ยนแปลงจากกรอบแห่งการสืบทอดขยายไปสู่การแสดงศักยภาพทางสร้างสรรค์ของปัจเจกบุคคลและความเป็นสากล เปลี่ยนแปลงจากการตีกรอบตนเองให้อยู่แต่ในโลกของตัวเองขยายไปสู่โลกความรู้แขนงอื่นและมีมิติความคิดที่เชื่อมโยงไปสู่สภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงจากการใช้สื่อและกระบวนการสร้างสรรค์อันจำกัดขยายไปสู่การเรียนรู้เรื่องสื่อและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เปลี่ยนแปลงจากการถูกตีค่าของผลงานเพียงแค่งานฝีมือขยายไปสู่การตอบรับว่าคุณค่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญา เปลี่ยนแปลงไปจากผลงานทัศนศิลป์ธรรมดาๆ ขยายไปสู่สภาพของการเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีการซื้อขาย ละสม และการจัดการเพื่อผลทางธุรกิจ

ทัศนศิลป์ศึกษา

ทัศนศิลป์ศึกษาก็เช่นกันที่กระแสของโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมมองเห็นบทบาทของกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อวางรากฐานทางสุนทรียศาสตร์ศิลปวิจารณ์ ประวัติศาสตร์ศิลป์ และ ศิลปปฏิบัติให้กับเด็กและเยาวชน อันจะส่งผลต่อการสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อสังคมในอนาคต โดยสิ่งเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการผลิตครูผู้สอน การสร้างสรรค์หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ฯลฯ ซึ่งก็แน่นอนว่า ยิ่งสังคมไทยจำต้องอย่างก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ บรรยากาศการแข่งขันอย่างมีศักยภาพเพื่อการสร้างสรรค์ระหว่างประเทศก็จะยิ่งทวีขึ้น อันส่งผลทำให้กระบวนการสร้างมนุษย์นับวันจะมีความสำคัญและจำเป็น นั่นก็หมายความว่าไม่เพียงแต่ทัศนศิลป์ศึกษาจะเข้าใจกระแสความเป็นไปอย่างรู้เท่าทันเท่านั้น แต่ทัศนศิลป์ยังต้องแสดงบทบาทร่วมกับกระแสโลกาภิวัตน์อย่างมีดุลยภาพอีกด้วย

ศิลปะการแสดง

สำหรับทางด้านศิลปะการแสดงในกระแสโลกาภิวัตน์ก็เช่นกัน ความเข้าใจในความเป็นไปของสังคมไทยและสังคมโลก ศิลปะการแสดงจึงมีบทบาทสนับสนุนทั้งด้านการอนุรักษ์อย่างก้าวหน้าพร้อมกับการเปิดรับและพัฒนาตามแบบสากล ควบคู่ไปกับการสร้างความเป็นตัวของตัวเองที่แตกต่างไปจากศิลปะการแสดงในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ไม่เพียงแต่เท่านั้น สังคมสมัยใหม่ได้เอื้อต่อการพัฒนาให้เกิดอาชีพใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งศิลปะการแสดงได้ทำการวิเคราะห์และมองเห็นความเป็นไปจึงส่งผลต่อการพัฒนาองค์ความรู้และการผลิตบัณฑิตในสาขาใหม่ๆ ที่เป็นที่ต้องการของสังคม

ออกแบบทัศนศิลป์

ในสังคมใหม่ที่สัมพันธ์กับการผลิตแบบอุตสาหกรรมที่ทันสมัย และความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ส่งผลทำให้ศาสตร์ทางด้านการประยุกต์ศิลปะเติบโตและแตกแขนงอย่างไม่เคยมีมาก่อนเติบโตควบคู่ไปกับระบบเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ เข้าสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ จนส่งผลทำให้เงินรายได้จากภาคอุตสาหกรรมเป็นรายได้ด้านหลักของประเทศ สิ่งเหล่านี้ งานออกแบบทัศนศิลป์มองเห็นและเข้าใจในกระแสดังกล่าว การพัฒนาของออกแบบทัศนศิลป์ด้วยองค์ความรู้สาขาวิชาต่างๆ จึงดำเนินไปอย่างสอดคล้องกลมกลืน มีความก้าวหน้าทันสมัยและพร้อมที่จะเป็นผู้นำในด้านออกแบบทัศนศิลป์

เหล่านี้คือภาพรวมของศิลปกรรมศาสตร์ในกระแสโลกาภิวัตน์

ศิลปกรรมศาสตร์และคอมพิวเตอร์กราฟิกส์

ในขณะที่สังคมเคลื่อนลูกที่สามตาโถมเข้ามาอย่างรุนแรงสภาพสังคมสารสนเทศ (Information Society) แสดงปรากฏการณ์เด่นชัดขึ้น ข่าวสารข้อมูลต่างๆ แพร่สะพัดจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง

อย่างฉับพลันทันใด แม้หนังสือพิมพ์ “รายวัน” ก็เข้าเกิดการฉีกเสียหายแล้ว เราสามารถมองเห็นภาพการรบกลางสนามรบในอ่าวเปอร์เซีย ในขณะที่การสู้รบกำลังเกิดขึ้น เราสามารถเห็นการแข่งขันกีฬาเกือบทุกแห่งทุกมุมในอิโรซิมาเกมส์พร้อมกับผู้ชมในสนาม เราสามารถค้นหาข้อมูลการวิจัยจากห้องสมุดทั่วสหรัฐฯ เราสามารถติดต่อข่าวสารด้วยระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ผ่านจอคอมพิวเตอร์ทันทีโดยไม่ต้องรอจดหมายจากไปรษณีย์ ฯลฯ

วันนี้สงครามข่าวสารภาคอากาศและภาคพื้นดินกำลังรุนแรงค้ำแข่งชิงประจักษ์กันอยู่อย่างรุนแรงระหว่างการสื่อสารผ่านดาวเทียมและการสื่อสารผ่านใยแก้วหรือไฟเบอร์ออปติก ไม่ว่าจะเป็นระบบวิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และเราก็ดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางสนามการแข่งชิงนั้นด้วย

คอมพิวเตอร์ได้กลายเป็นกลไกหรือสมองกลอันสำคัญยิ่งในสังคมสารสนเทศวันนี้ คอมพิวเตอร์มีสภาพเป็นกลไกสำคัญที่สุดอดผานหรือควบคุมการทำงานในสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องจักรกลอุตสาหกรรม เครื่องมือสื่อสาร ยานขนส่ง รวมทั้งการเป็นเครื่องมือจัดระบบการทำงานและการบริหารในสังคมที่ทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นนาฬิกาข้อมือโรบอทในโรงงานผลิตรถยนต์เครื่องบินยาวอวกาศ ดาวเทียม ฯลฯ คอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทสำคัญยิ่ง

ในวงการศิลปกรรมศาสตร์ คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ได้รุกเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างปฏิเสธไม่ได้ แฟชั่นใหม่วันนี้ก็คือการมีคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างสรรค์งานกราฟิกส์เรามากพิศุคยกันถึงว่าเรามีกันหรือยังใครมีมากกว่ากัน แต่เรามากไม่พิศุคยกันว่า เราได้นำมาช่วยสอนนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปกรรมศาสตร์คุ้มค่าหรือไม่ เราได้ทดลองค้นคว้าจนเต็มศักยภาพของโปรแกรมต่างๆ หรือไม่ หรือวันข้างหน้าเราจะมีส่วนในการสร้างสรรค์โปรแกรมใหม่ๆ ขึ้นมาหรือไม่ อย่างไร วันนี้เราอาจจะใช้งบประมาณไปพอสมควรกับการจัดซื้อคอมพิวเตอร์โดยขาดผู้สอนหรือผู้มีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ การใช้งานที่ไม่คุ้มค่า ถึงเวลาที่เรากำลังต้องทบทวนและก้าวไปข้างหน้า

ก่อนอื่นเราต้องกลับมาสู่ความคิดหลักที่ว่าคอมพิวเตอร์นั้นฉลาดเฉลียวเอากการถ้าผู้ใช้มีความรู้ความสามารถ ในทางตรงกันข้ามคอมพิวเตอร์จะไร้สมรรถนะถ้าผู้ใช้ไม่มีความรู้ความสามารถ การมีความรู้ความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับทั้งความรู้ความสามารถในบทบาทของงานที่จะใช้และด้วยตรรกะเดียวกัน ถ้าเราต้องการ “สร้างสรรค์” งานกราฟิกส์ด้วยคอมพิวเตอร์ เราเองต้องมีความสร้างสรรค์เสียก่อนไม่เช่นนั้นคอมพิวเตอร์ก็ไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเพียงเครื่องมือ (Tool) ที่เราจะใช้เท่านั้นเอง คอมพิวเตอร์ไม่ใช่สิ่งวิเศษ คอมพิวเตอร์อาจจะไม่ต่างไปจากเครื่องพิมพ์ดีดที่ใช้พิมพ์หนังสือหรืออาจจะไม่แตกต่างไปจากจอบหรือเสียมของชาวนา ชาวนาที่ฉลาดเฉลียวมีความคิดสร้างสรรค์ ลู้งาน ย่อมใช้จอบเสียมจนก่อให้เกิดผลผลิตทางการเกษตรกรรมอย่างอุดมสมบูรณ์ ถ้าในทางตรงกันข้ามผลผลิตก็ตรงกันข้ามเช่นกัน

กลับมาสู่ห้องเรียนคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ เราคิดว่าเราเสียงบประมาณไปมากเพื่อการนี้ ก็เพื่อใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างสรรค์กราฟิกส์ การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเพียง “การช่วย” เท่านั้นเอง จริงอยู่คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีศักยภาพทางการสร้างสรรค์งานกราฟิกส์สูงมาก แต่ถ้าเราไม่สามารถใช้มันได้เต็มศักยภาพ มันก็ “ช่วย” อะไรเราไม่ได้

สำหรับการออกแบบกราฟิกส์ด้วยคอมพิวเตอร์จึงมีคำถามอยู่ 2-3 ประการว่า

๑. เรามีแนวคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างไร
๒. เรามีความรู้ความเข้าใจและมีพื้นฐานการออกแบบแค่ไหน
๓. เราได้รับการสั่งสมและสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์มาเพียงใด

ถ้าเราตอบคำถามได้อย่างตรงความจริง การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสร้างสรรค์งานกราฟิกส์ ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวก็สอดคล้องกับคำตอบและความเป็นจริงนั้น

ถามว่า ความคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างไรกับความสำเร็จหรือล้มเหลว ถ้าเราคิดแต่เพียงเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเพียงวัตถุเท่านั้น เป็นเพียงเครื่องตกแต่งฐานะ เป็นกลไกที่จะทำให้เราฉลาดเฉลียวขึ้น เป็นสมองกลเหนือมนุษย์ ความล้มเหลวย่อมตามมาและจำเป็นต้องกลับไปทบทวนความคิด

ถามว่า การมีความรู้ความเข้าใจและพื้นฐานการออกแบบ สำคัญแค่ไหนเพียงไร การสร้างสรรค์งานออกแบบก็อาจจะคล้ายกับการเล่นกีฬา การกีฬาที่ขาดพื้นฐานย่อมพัฒนาได้ยากหรือไม่อาจพัฒนาได้ การสร้างสรรค์งานออกแบบกราฟิกอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ก็ได้ต่างไปจากการออกแบบการพิมพ์บนโต๊ะทำงาน คอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำให้มนุษย์เก่งกาจขึ้นได้ เราต้องมีความสามารถเป็นเบื้องต้น

ถามว่า การสั่งสมความคิดสร้างสรรค์เข้ามาเกี่ยวข้องมากน้อยแค่ไหน ก่อนอื่นเราคงจะยอมรับร่วมกันว่า การทำงานเกือบทุกอย่างถ้าขาดความคิดสร้างสรรค์ งานเหล่านั้นย่อมพัฒนาได้ยากยิ่งจะมีก็เพียงงานที่กระทำซ้ำผลิตซ้ำที่ไม่ต้องการความคิดสร้างสรรค์มากนัก สำหรับงานศิลปะหรืองานออกแบบแล้ว ความคิดสร้างสรรค์ย่อมเป็นหัวใจสำคัญยิ่งงานกราฟิกบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ก็เช่นกัน ถ้าผู้ทำงานขาดการสั่งสมความคิดสร้างสรรค์ งานที่ปรากฏก็ล้มเหลวโดยสิ้นเชิง การใช้คำว่า “สั่งสม” กับความคิดสร้างสรรค์ ย่อมหมายถึงการเรียนรู้ ประสบการณ์การพัฒนา มากกว่าการจู้จี้ขึ้นเอง

การเกิดขึ้นและความพยายามของศูนย์คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นความพยายามที่พัฒนามาจากแนวคิดและการแก้ปัญหาเบื้องต้น การดำเนินงานศูนย์คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ทั้งการพัฒนาการเรียนการสอนทางด้านกราฟิกสื่อสาร (Communication Design) ของนิสิต รวมทั้งการเรียนการสอนทางด้านอื่น ๆ ในคณะศิลปกรรมศาสตร์และการบริการต่อสาธารณชน

เราได้จัดอบรมคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ให้กับคณาจารย์ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ทั้งหมดเป็นเบื้องต้น ทั้งเพื่อพัฒนาประสบการณ์ของคณาจารย์ที่มีความสามารถทางด้านนี้เป็นหลักอยู่แล้ว เพื่อค้นหาศักยภาพเสริมจากอาจารย์ท่านอื่น และเพื่อแสวงหาความร่วมมือว่า คอมพิวเตอร์กราฟิกส์ คือสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสิ่งหนึ่งที่เราเรียนรู้ได้ทุกคน ไม่จำกัดเพศวัยหรือสาขาวิชา ต่างก็

มีความสามารถเป็นไปได้ระดับหนึ่ง ส่วนการพัฒนาความสามารถย่อมเป็นเรื่องของความสนใจเฉพาะบุคคลต่อไป

ปัญหา ๒-๓ ประการข้างต้น เราค่อนข้างจะเห็นพ้องต้องกันว่า ในการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนของนิสิตหรือสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับนิสิต เราต้องทำความเข้าใจในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เราต้องสร้างฐานหรือเบสิคทางด้านกรอกแบบให้มั่นคง เราต้องสร้างเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการเรียนการสอน (Teaching and Learning Methodology) หลากหลายแ่งมุมพร้อมกับการเรียนรู้และฝึกฝนการใช้คอมพิวเตอร์ กระบวนการเรียนรู้จากคอมพิวเตอร์ก็ย้อนกลับไปพัฒนาและสร้างเสริมความสามารถทางด้านกราฟิกและความคิดสร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน เราไม่ต้องการเห็นงานคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ เป็นเพียงงานอันไร้คุณค่าที่ผ่านออกมาจากเครื่องคอมพิวเตอร์

ทางด้านกรบริการและการให้การอบรมต่อสาธารณชนก็เช่นกัน การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นบทบาทหนึ่งในภารกิจของมหาวิทยาลัยที่พึงมีต่อสังคม เราได้เริ่มต้นแล้วโดยมิได้ละทิ้งความพยายามที่สร้างความรู้ความคิดทางด้านกราฟิกและความรู้ความเข้าใจทางด้านศิลปะอื่น ๆ ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เราอยากเห็นผู้ที่เข้ารับการอบรมซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกถาวรของเราได้ขยายศักยภาพความคิดร่วมกันในแ่งมุมที่หลากหลาย เห็นภาพของคอมพิวเตอร์ที่แจ่มชัดขึ้น เพื่อให้เขาได้ประมวลความคิดและความรู้ความสามารถทั้งหมด เรียรรู้สร้างสรรค์ ฝึกฝนและก้าวไปข้างหน้า การฝึกอบรมคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ต้องไม่ใช่การฝึกอบรมเพื่อใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเพียงการเปิด-ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น

แม้วันนี้เราจะต้องช่วยกันพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่จะใช้คอมพิวเตอร์ พัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยการค้นคว้าทดลองโปรแกรมทางด้านกราฟิกที่หลากหลายขึ้น รวมทั้งการพัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์ให้บรรลุศักยภาพคอมพิวเตอร์ และวันหนึ่งข้างหน้าเราจะต้องมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์โปรแกรมคอมพิวเตอร์กราฟิกส์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน

